

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku
Ekklēsiastikē Istorya, Eklogai Apo Tōn Istoryōn
Philostorgiu Kai Theodōru**

Theodoreetus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

XXXIII. De Chrysostomi ad Gainam legatione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

promissa sibi dari flagitabat. Magnus A^πταγμέλιαν εζήτει. οὗ μέγας ιωάννης, d^l
autem Joannes reclamabat, dicens, non
licere Imperatori, qui pietatem profi-
teretur, aduersus res divinas quidquam
præsumere. Cumque ille æquum esse
diceret, ut ipse quoque ædem sacram
in qua precaretur, haberet: Omnes, in-
quit magnus Joannes, tibi aperte sunt
ædes sacrae, ne cullus aditum prohibet,
si orare volueris. Tum Gaina: At ego,
inquit, alterius sum lecte; & cum con-
sortibus meis unam ut habeam Ecclesiam
peto: idque jure mihi petere vide-
or, quippe qui multa pro Romanis bel-
lorum discrimina pertulerim. Adhac
Joannes: Sed habes, inquit, præmia la-
boribus tuis multo majora. Nam & Ma-
gister militum, & Consulari ueste orna-
tus es. Consideres oportet quid olim
fueris, & quid nunc sis: & quanta qui-
dem fuerit prior egestas tua: quanta ve-
ro nunc rerum omnium copia: quibus
vestimentis usus sis priusquam Istrum
trajiceres; & quibus nunc induaris. Per-
pende igitur quam exigui sint labores
tui, & quam ampla sint præmia: nec in-
gratus esse velis erga eos, qui te honori-
bus auxerunt. Hujusmodi usus termo-
nibus doctor ille orbis terrarum, os Ga-
inæ obturavit, & tacere eum compulit.
Aliquanto post tempore Gaina in aper-
tam tyrannidem erupit: collectoq; per
Thraciam exercitu, vastare omnia ac
prædari ceperit. Quibus nuntiatis, om-
nes metu perculsi sunt, tam Magistra-
tus, quam privati. Nec ullus erat, qui
prælio congredi cum eo vellet, nullus
qui legationem ad eum obire tutum
crederet, cum singuli barbarum ejus in-
genium reformidarent.

CAP. XXXIII.

De Chrysostomi ad Gainam lega-
tione.

Tunc ergo omissis reliquis omni-
bus, quippe qui metu perculsi
essent, fortissimum hunc virum ro-
garunt, ut legatus ad Gainam profi-
ciceretur. Qui nec suscepit ad-
uersus eum alterationem confide-
rans, nec ortam ex ea re simultatem,
statim alaci animo perrexit in Thra-
ciam. Porro Gaina de legati adven-
tu certior factus, & pristinam eius pro-
pietatis defensione fiduciam memo-
riæ repentes, libenti animo obviam ei
processit longissime, ejusque dexteram
oculis suis imposuit, & filios suos sacrif-

λεγε Φάσκων, τον ἔξειναι βασιλεῖ τῶν θρων κατατομάν, θύσεις γε προσωρινά
ἐκείνας δὲ λέγοντος αὐτὸν διότινον διάπολος σοι, ἐφη οὐ μέγας ίωάννης, οὗ θεῖον οὐνομάτιον διέποιεν
για προσεύχαδς προστυμέμενον. άλλ' εγενέθη
ἐφη ὅγανᾶς, ἐπέγειρας ταρχωσυμενον
καὶ σὺν ἐκείνοις ἐντασσον ἔχειν αὐτῷ
καὶ μάλα γε δικαιώματα αὐτῷ, τολμέστη
ρωμαίων τολμεικάς θαυμάνων σχῆμα
άλλ' ἔχεις, ἐφη, μείζος τῶν τάνων τα
άνθεστος. σεραπιός τε γένει, καὶ τοι
παλικῆς ήξειδης σολῆς καὶ γένει σε σκοπί-
σται, πι μὲν οὐδαπάλαι, πι γε γένεσται
καὶ τοις μὲν περιβλέπει πενία, τοις δὲ οὐ πα-
τέστα φειστοίς καὶ σπονδοῖς μὲν ἑδύμαν
ἐπέχειρο περὶ διαβήνατον ισχειν, σπονδαί
νυν φεισθεῖσται. σκόπησον τοινύν αὐτὸν
οἱ πόνοι, μέγυνας τὰ γέρεα, καὶ μη γινε-
θεῖ τὰς τελικότας αἰχαλεῖς. τοιοῦτο
χρώμενος λόγοις οὗ δικαιώμενος διδάσκα-
λος, ἐπεσόμιστε τὸν γαῖαν, καὶ σιγὴν ἔχει
ηνάγκασε. κενάς τοι διελθοῖς, τοι πάλαι
μελέτησται ἐκεῖνος ἐγύμνωσε τυρανίδα,
καὶ τὸν σεραπιάν ἐν τῇ Θράκῃ συναγαγεῖ,
ἐλπίζετο τε καὶ εδήν τὰ πλεῖστα ταῦτα μη
μαθητοτες κατέπικαν αἴπαλες καὶ δεχανεῖς
καὶ δεχόμενος καὶ ετερούσιαν ταῦτα μη
ταρέσθε ἐκείνοντελέσθε, οὐτε πρεσβύτερος αὐτοῖς
ὑπελάμβανε. τὸ γένος γνώμης βαρύστερον
καὶ οὐ φωρεῖται.

ΚΕΦ. ΛΥ.

Προὶ τῆς παρὰ τῷ χρυσοτίμῳ πρὸς αὐτὸν
πρεσβείας.

D

Tοτε τὰς ἀλλας ἀπαλας αὐτὸς δεδίσται
καταλιπόντες, τὸν μέγαν τὸν ἐπεισαι
δεισέσται τὴν πρεσβείαν ποιήσαδς. οὐ δέ, εἰ
τὴν γε γέμηντον αὐτὸς απολογισάμενος, οὐ
τε τὴν ἄλλην τοις φυεῖσαν διαφορού, περ
θύμως εἰς τὴν Θράκην ἐξαίρεσε. γνὲς δὲ
ἐκεῖνος τὸν πρεσβύτερον, καὶ τὴν ιστέρη τῆς
διετεβείας γε γέμηντον διεθυμηθεὶς πα-
τέστα, οὐπήνησέ τε προθύμως πόρρωσεν, εἰ
τὴν ἐκείνας δεξιάν τοις σφιθαλμοῖς απέδει-
κε, καὶ μέν τοι καὶ τὰς παιδας τοις ιεροῖς αὐτοῖς

τοις Σεκόμισε γόνατι. οὗτο πέφυκεν δρεπή A illius genibus admovit. Adeo virtus
καλαιδεῖν τε καὶ καλαπλήσειν καὶ τὸς αγαν
δυσμενεσάτες.

Κεφ. 78.

Πει τὰς διὰ μύθων εἰμιθεικότων.

Aλλ' οὐκ ἔνεγκεν ὁ Φθόνος τὰς ἐκείνας
φιλοσοφίας μαρμαρυγάς, αλλὰ ταῦς
δικέας χειράμενος μηχαναῖς, τὴν βασι-
λείας πόλιν, μᾶλλον δὲ τὴν δικαιοδότην
παταγαν, τὸν δικέαν γλωττικὸν εἰς ἑρπετοῖς καὶ φρενός.
ἔγω δὲ τῷ δετῷ μέρᾳ τὸ ισοείας γνώμενος,
εκοιδα ὅτι πάθω. διηγόσας γὰρ τὴν κα-
τέτη τολμηθεῖσαν αἰδίκιαν βαλόμενος, τὴν
αὐλὴν διέβη τὸν ἡδικηπότων αἰχμώματα. Ε-
δὴ χάρεν αἰλῶν καὶ τὰς αφεστηγοειας καλα-
κρύψαι παρέσθουμι. Ετοι διαφόρες δυσ-
μενειασσεπηκοτες πεισθάσι, τὴν μὲν αἱράπ-
πεσαν τὸ αὐθεὸς ιδεῖσαν σύντονα δρεπήν.
δυσήνες δέ τινας καληγόρες δύρεστες, καὶ τῆς
ευκοφαντίας τὸ περφανές θεώμενοι, πόρ-
μιτις αἵσεως ἐκάπισαν τὸ σωμάδειον, καὶ τὴν
ψῆφον ἔξινεγκαν. οὗτος διατηροῦσι τὸν πόρμιτον
πισεύσας πόρρω αὐλὸν τὸν διεστρέψας προ-
έταξεν. οὗτος μὲν τε τὸ κατηγοριας αἴγασας,
μῆτε τὴν αἰπολογίαν περσενεγκών, οὓς ἐλη-
γούμενος ἐφόδιεται παλαιπάν τὴν πό-
λιν παναγκάδην, καὶ τὸν τοῦ σώματος πόνη-
κέμενον καλέλαβεν ιερόν. οὗτος γὰρ ἐκείνο τὸ
δηπτον ὄνομά γε τοι σεισμός μεγίτην νύκτωρ
γενθρημένας, καὶ δέματος τὴν βασιλίδα,
καλεγηπότος, περέσθεις τὰς τὴν ἔως τοῦ
τονελπλαμφίους αἴπεις αἴλησαν, αὐλισθεῖτες
οὓς τάχισα τὸ αἴσυν καλαλαβεῖν, καὶ σῆσαι τῇ
πόλει τὸν κίνδυνον. καὶ ἔτερος οὗτος τοτες,
καὶ αἱλλοι μὲν τοτες, καὶ πλήνες
οὐδαμος τὸν πεμπτομύρων εὐθέος. ἐπέδη
τοτεοι πιστότελος έγνω λεως, ἐκάλυψαν
καὶ πορθμείοις τὸ προπονίδος τὸ σόμα. αἴπαν-
τες γὰρ ὑπένθισαν, τὰς δὲ κηρύξαμεπάδας
περσεπάτοιςες. τότε μὲν δὲν τὸ τῷ δυσμενῶν
διελύθη σίφος. ὀλίγων δὲ λεπτῶν μηνῶν,
συντεριδησαν εὖσθις καὶ δίκαιας εἰσέπεραπον
ἔτην ψευδῶν εκείνων γραφῶν, αἱλλάτην τὴν
καβαρεσωλειχρυγίας. οὗτος δὲ λεγετε, μή τε δικά-
σαδι, μῆτε τῷ γραφῶν ἐπακεῖσαι, μῆτε αἱπο-
λειαν ποισαδι, μῆτε μὴν καὶ κερθναι παρῶν,
αἱλλάτην εἰσελαθῆναι τε, οὐδὲν πάλιν
αικαληθῆναι. Κανούδησαν περιθόσης έπερας, οὐκ

CAP. XXXIV.

De iis, quae Joannis causā acciderunt.

Verum invidia splendorem ejus
sapientia ferre non potuit. Ita-
que consuetis utens artibus, Constan-
tinopolim, seu potius orbem terrarum
eius cloquentiā ac doctrinā orbavit.
Ego vero ad hanc historiæ partem de-
lapsus, qualiter affectus sim nescio.
Nam dum injurias ei illatas narrare cu-
pio, eorum qui injuriarum auctores fu-
ere, reliquæ omnes virtutes mihi pu-
dorem inibiunt. Quocirca ipsorum
etiam nomina tegete cōnabor. Hi
ergo cum diversas haberent odii ac
simultatis causas, corulcantes qui-
dēm ejus viri virtutem intueri no-
luerunt. Infelices vero quosdam
accusatores nauci, cum calumnias
manifestas esse perspicerent, procul ab
urbe synodum congregarunt, & sen-
tentiam tulerunt. Porro Imperator
credens sacerdotibus, eum procul ab
urbe Regia relegavit. Joannes igitur
cum nec audisset accusationem, nec
defensionem attulisset, quasi convi-
ctus fuisset de criminibus, quæ ipso ob-
iecta erant, coactus est urbe excedere,
& ad navale in ostio Ponti situm, quod
Hieron vocant, perrexit. Sed cum
noctiungens terræ motus contigisset,
ipsamque Augustam gravis invallis
terror, legati primo diluculo ad exu-
lem mittuntur, rogaturi ut quamprī-
mum ad urbem rediret, & civitatem
periculo liberaret. Post hos secundi
missi sunt, & post secundos tertii; adeo
ut Bosporus legatorum multitudine
compleretur. Quod cum cognovis-
set fidelissimus populus, statim ostium
Propontidis navigiis obtexit. Uni-
versi enim obviā processerunt cereas
faces præferentes. Ac tum quidem
caterva inimicorum dissipata est. Pauci
vero mensibus elapsi, iterum con-
venerunt, pœnasque ab eo exegerunt
non jam falsorum criminū illotum, sed
quod post depositionem ministerio suo
functus fuisset. Verum ille ajebat se ju-
dicatum non suisse, & nec crimina ob-
iecta audiisse, nec iūs respondisse, nec
præsentem condemnatum esse; sed ab
Imperatore expulsum, ac denuo esse
revocatum. Altera igitur synodo con-
gregata, judicio opus non habuerunt